

Avfallsförbränningskatten

Huvudsakligt innehåll

Förbränningskatteutredningen presenterade den 1 november 2017 sitt betänkande "Brännheta skatter! - Bör avfallsförbränning och utsläpp av kväveoxider beskattas?" (SOU 2017:83). Utredningen lämnade bland annat förslag om en avfallsförbränningskatt i enlighet med sina utredningsdirektiv, men ansåg att den inte borde införas eftersom den inte skulle få avsedd styreffekt. Trots det infördes skatten den 1 april 2020 och kommer öka successivt från 75 kronor per ton 2020, 100 kronor per ton 2021 till 125 kronor per ton 2022.

Effekter på medlemsföretagen

Skatten fungerar som en konsumtionsskatt på fjärrvärme och slår i praktiken huvudsakligen direkt mot fjärrvärmeföretagens resultat. Energiföretagen Sverige anser att det behövs andra styrmedel än en skatt för att öka materialåtervinningen och minska fossila innehållet i avfall som förbränns.

Energiföretagen Sveriges nuvarande position

Energiföretagen Sverige anser att avfallsförbränningskatten bör avskaffas. I stort sett samtliga remissinstanser instämde i Förbränningskatteutredningens slutsatser om att skatten inte bidrar till uppsatta avfalls-, energi- eller miljöpolitiska mål och inte borde ha införts. Även Lagrådet kritiserade starkt regeringens skatteförslag hösten 2019. Energiföretagen anser att skatten bör ersättas med effektiva styrmedel högre upp i avfallskedjan, helst redan i producentledet, för att fasa ut det fossila plastinnehållet i avfall. Koldioxidutsläppen från energiåtervinning av avfall som idag allokeras på fjärrvärmeföretagen bör särredovisas för att visa att man utför en avfallsbehandlingstjänst för samhället. Vi anser att det är orimligt att fjärrvärmekunderna ska ansvara för mer än sina egna utsläpp.

Det fortsatta arbetet

Energiföretagen Sveriges fokus ligger på att hantera skattens tillämpningsproblem, påverka Skatteverkets pågående utvärdering av skatten och arbeta för ett avskaffande av skatten på sikt.